[□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□, □□□□ 83 □□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□. - □□□□□□□□□-]

இலங்கையில் வாழும் 'தமிழர்கள்' எல்லோரும் தமிழர்கள் அல்லர். இலங்கையின் தனெ்மறே்கும் பகுதிகளில் பிறந்து வளர்ந்த சிலர் தமிழரல்லாதோராக மாறியிருந்தனர். பரெும்பாலும் தமிழபை் பசேவோ எழுதவோ முடியாதவர்கள் அவர்கள். ஆனால், சிங்கள மொழியை அந்த மொழியின் அன்றாடப் பசே்சு வழக்கில் சரளமாகப் பசேக்கூடியவர்கள். அவர்கள் சிங்களம் பசேினால் அவர்களதை் தமிழர் என்று அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியாது. இனக்கலவரங்களின்போது உயிர்பிழகை்க இத்தகயை ஆற்றல் ஓரு முக்கியமான தவேயைாகும். மொழி, அதனுடயை தொனி, பசே்சு வழக்கு போன்ற இயல்புகள் வாழ்வயையும் சாவயையும் தீர்மானிக்கக்கூடியதாக மாற்றம் பறெ்றுவிடுகிற கணங்கள் அவை. தமிழரல்லாத தமிழர்களான எனது இரண்டு நண்பர்கள் ஜூலை 83இல் அந்தப் பயங்கரமான படுகொலை வாரத்தில் தப்பிப் பிழதை்தார்கள். ஓருவர் இலங்கையின் தனெ்பகுதி நகரமான காலியில் பிறந்து வளர்ந்தவர். காலியில் நாங்கள் பாடசாலை மாணவர்களாக இருந்தோம். இப்பொழுது அவருக்கு 53 வயது. நாங்கள் அவரை டமேியன் என்று அழகை்கலாம். டமேியன் உயர்ந்த தொழிலில் இருந்தவர். அவருடயை நண்பர்கள் பலரபை் போல அன்றி, இலங்கையை விட்டு எப்போதுமே வெளியறோதவர். இலங்கையை விட்டு வெளியறேும் எண்ணம் எதுவும் அவருக்கு இருக்கவும் இல்லை. அவருடயை மனைவி தமிழரல்லர். டமேியனும் மனைவியும் கத்தோலிக்கர்கள். கொழும்பில், காலி வீதியில் இருந்து ஓரு கூப்பிடு தூரத்தில் இருந்தது டமேியனின் வீடு. டமேியனின் தந்தை வழிப் பயெர் தமிழ்ப் பயெராகவே இருந்தது.

ஜூலை இனப்படுகொலையின்போது கொழும்பில் எல்லா இடங்களிலும் திரிந்து, தடேித் தடேிக் கொலசையெ்தவர்கள் வாக்காளர் விவரப் பட்டியலகை் கயைில் வதை்திருந்தார்கள் என்பதை நாங்கள் அறிவோம். வாக்காளர் பட்டியலில் இருந்து எந்த வீடு அல்லது எந்தச் சொத்து தமிழருடயைது என்பதை நீங்கள் இலகுவில்

இனங்கண்டுவிட முடியும். டமேியன் தன்னுடயை இனத்துவ அடயைாளத்தபை் பற்றி என்னதான் கற்பனை சயெ்துவதை்திருந்தாலும் அவருடயை பயெர் அவரதை் தமிழராகக் கொலயைாளிகளிடம் இனங்காட்டிவிட்டது. இவ்வாறு அடயைாளம் காணப்பட்ட தமிழர்களில் பலர் தப்பியோடித் தமது சிங்களநண்பர்கள், அயலவர்கள் வீடுகளில் தஞ்சம் பறெ்றனர். பல சிங்களமக்கள் தமிழர்களை இவ்வாறு பாதுகாத்திருந்தனர். வன்முறையின் தொடக்ககட்டங்களில் உடமைை அழிப்பும் கொள்ளையுமே மேுக்கியமாக இடம்பறெ்றிருந்தன. பிற்பாடுதான் இந்த வன்முறை தமிழர்களபை் பரெுமளவில் கொன்ற இனப்படுகொலயைாக மாறிற்று. டமேியன் தப்பியோடவில்லை. கலவரத்தயைும் அழித்தொழிப்பயைும் வடேிக்கை பார்க்கிற ஒருவரபை் போல அவரும் காலி வீதியில் கும்பலோடு கும்பலாக உலவித் திரிந்தார். சிங்களமொழியில் சரளமாக உரயைாடினார். அதனால் உயிர் தப்பிவிட்டார். இன்றும்க□ட அந்த அனுபவத்தபை் பற்றிப் பசேுவதானால் சிறு பூன்னகையோடு தட்டிக்கழித்துவிடுவார்.

எனது நண்பர் வீ ஜியும் இப்படித்தான் தப்பியவர். ஆனால், வீ ஜி தப்பியது மயிரிழையில். கண்டியில் பிறந்து வளர்ந்தவர் வீ ஜி. பரோதனபை் பல்கலகை்கழகத்தில் ஒன்றாகப் படித்தபோது நாங்கள் நரெுங்கிய நண்பர்களானோம். நீண்ட காலமாக நாங்கள் சந்திக்கவில்லை. வீ ஜி வளிெநாட்டவரதை் திருமணம் சயெ்து நீண்ட காலமாக வளிெநாடுகளிலயேே கற்பித்துவந்தவர். பல ஆண்டுகளுக்கும் பிறகு 1983 ஜூலயைில் இலங்ககை்கு்த் திரும்பியிருந்தார். இனப்படுகொலை தொடங்கியபோது பாதுகாப்பாகத் தன்னுடயை சிங்களநண்பர் ஓருவரின் வீட்டுக்கு வீ ஜி சனெ்றுவிட்டார். நிலமைை சற்றுத் தணிந்ததும் வீ ஜியினுடயை இன்னொரு நண்பர் (இவரை தொ. வே. என்று அழகை்கலாம்) வீ ஜியதை் தன்னுடன் அழதை்துச் சனெ்றார். வீ ஜியும் தொ.வயேும் கிரில்லப்பனை மற்றும் கொழும்பு தறெ்கு மருத்துவமனபை் பகுதியில் சனெ்றுகொண்டிருந்தபோது, அந்தப் பகுதியில் இனவன்முறகைள் மறுபடியும் ஆரம்பித்துவிட்டமை அவர்களுக்கு்த் தரியெவந்தது. எனவே, அந்தப் பாதயைில் போவததை் தவிர்த்து வறேு பாதகை்கு வண்டியதை் திருப்பினார் தொ.வே. ஆனால், அந்தப் பாதயைிலும் எரிவும் அழிப்பும் கொலகைளும் நடந்துகொண்டிருந்தன. காரதை் தரெுவோரமாக நிறுத்திவிட்டு நடந்து சலெ்வதே பாதுகாப்பு என்று கருதிய தொ.வே. காரை நிறுத்திவிட்டு யாரிடமாவது உதவிபறெலாமா எனத் தடேிச் சனெ்றார்.

இப்பொழுது வீ ஜி காருடன் தனித்து நின்றாலும் அருகில் இருந்தவர்களிடம் சிங்கள மொழியில் உரயைாடினார். ஆனால், அவருடயை சிங்கள மொழி மறுயையான சிங்களம் அல்ல. அப்பொழுது கத்தி, கோடரி, தடி, பொல்லுகள் சகிதம் ஓரு கும்பல் அவரை நோக்கி வந்தது. கும்பலில் இருந்தவர்களில் பரெும்பாலானோர் சாரம் (லுங்கி) கட்டியிருந்தார்கள். சிலர் அரகை்கால் சட்டை அணிந்திருந்தார்கள். பொதுவாக வயது நாற்பதிலிருந்து ஐம்பதுவரை இருக்கும். சாதாரணப் பொதுமக்கள். கோபத்திலும் ஆத்திரத்திலும் அவர்கள் கொந்தளித்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. மிக நிதானமாக, சாதாரணமான முறையில் நல்ல பணிகளசை் சயெ்வதுபோல இயல்பாக நடந்துகொண்டார்கள். இப்பொழுது அவர்கள் கவனம் மழுவுதும் வீ ஜி நோக்கித் திரும்பியிருந்தது. அவர்களில் ஓருவன் வீ ஜியினுடயை பயெரதை் தரெிந்துகொள்ள விரும்பினான். தனது தமிழ்ப் பயெரின் முதல் இரண்டு எழுத்துகளையும் வதை்துக்கொண்டு பொய்யான ஓரு சிங்களப் பயெரை வீ ஜி அவனுக்குச் சொன்னார்.

(பார்த்தீ ர்களா, எவ்வாறு தந்தை வழியான வரலாறு இலங்கையில் தமிழர்களையும் சிங்களவர்களையும் ஒன்றிணைக்கிறது என்பதை). உன்னுடைய கூடும்பப் பெயரென்ன என்று கேட்டார்கள். லொகுகே என்று பொய் சொன்னார் வீ ஜி. உன்னுடைய ஊர் எது? வலிக்கடை.

இந்தக் களேவிகள் கொலை செய்வதற்கு முன்பாக ஓருவர் தமிழரா இல்லையா என்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்காகக் கேட்கப்படும் களேவிகளாகும். கும்பல் முற்றுமுழுதாகத் திருப்தி அடையவில்லை. எனினும் வீ தியை விட்டு நகர்ந்து சென்றது. ஆனால், யாரோ ஓருவர் தொ. வே. அந்த இடத்தை விட்டு ஏற்கனவே நகர்ந்துவிட்டதை அவதானித்து இருந்தார். தொ. வே. கூள்ளமானவர். கறுப்பானவர். தமிழர்கள் எல்லோரும் கறுப்பானவர்கள் என்ற படிவார்ப்பு சிங்கள மக்களிடம் இருந்தது. கும்பலில் ஓரு சிலர் வீ ஜியிடம் திரும்பிவந்தனர். எங்கே அந்தப் பெரிய தமிழ்த் தடியன் என்று தொ.வயேபை் பற்றிக் கேட்டார்கள். தொ. வயேின் உண்மையான பெயரை வீ ஜி அவர்களுக்குச் சொன்னார். ஆனால், கும்பலால் அதை நம்ப முடியவில்லை. இப்பொழுது வீ ஜி தமிழரா சிங்களவரா என்பதில் கும்பலுக்குக் குழப்பம் ஏற்பட்டுவிட்டது.

கொஞ்சம் தமிழர்களை அடுத்த தரெுவில் தாங்கள் கொன்றிருப்பதாகவும் அந்தக் கும்பல் வீ ஜியிடம் கறியது. குருதி வழியும் கோடரியை வீ ஜியிடம் காட்டினான் ஓருவன். கொல்லப்பட்டவர்களின் உடம்புகளைப் பார்க்கத் தங்களோடு வர விருப்பமா என்று வீ ஜியகை் கேட்டனர் அவர்கள். வீ ஜி தமிழரா சிங்களவரா என்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்குரிய ஓரு அமிலப் பரிசோதனையாக அது இருந்திருக்க வணே்டும் என்று வீ ஜி என்னிடம் பிற்பாடு தரிவித்தார். ஓரு நல்ல சிங்களவர் இத்தகயை படுகொலகைளில் ஈடுபட வணே்டும் அல்லது அவற்றுக்குச் சாட்சியமாக இருக்க வணே்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. குருதியைப் பார்ப்பது தனக்கு அலர்ஜி என்று வீ ஜி அவர்களிடம் சொன்னார். அவர்களுடயை சந்தகேம் பலபடிகள் அதிகரித்தன. தொ. வயேின் காரை எரித்துவிடலாம் என்று கும்பல் முடிவடெுத்தது. அவர்கள் காரை எரிக்கத் தயாரானபோது வீ ஜி அவர்களுக்கு முன்னால் ஓடிச்சென்று தொ.வே. ஓரு சிங்களவர் என்று வலியுறுத்தினார். சிங்களவருடயை காரை எரிப்பது எவ்வளவு மரோசமானது என்று வீ ஜி அவர்களிடம் வாதாடினார். காரின் கதவதை் திறந்து அதற்குள் இருந்த தொ. வே.யின் பெயர் பொறித்த ஆவணம் ஒன்றை எடுத்துக் கும்பலுக்குக் காட்டினார். அப்பொழுதும் அந்தக் கும்பல் நம்பிக்கைகொள்ளவில்லை. அந்தக் கணத்தில்தான் ஓரு பரோலிஸ் வண்டியில் தொ. வே. அந்த இடத்துக்கு வந்து சரே்ந்தார். ஆனால், அப்பரோதும் அந்தக் கும்பல் அசயைவில்லை. வந்திருந்த பரோலிஸ்காரர்களைவிடக் கும்பலில் ஏராளமானபரே் இருந்தனர். வீ ஜி சிங்களவர் அல்லர் என்று தரெிந்தாலும் வீ ஜியசை் சிங்களவர் பரோலவே நடத்தினர் வந்திருந்த பரோலிஸ்காரர்கள். தொ. வே. சிங்களவர்தான் என்பதை அவருடயை சிங்களம் மட்டுமின்றி அவருடயை நடயைுடை பாவனகைளும் இப்பரோது தளெிவாகக் கும்பலுக்கு உணர்த்தின. வீ ஜியை பரோலிஸார் பாதுகாப்பாக ஜீ ப்பில் அழதை்துச் சனெ்றனர். தொ. வே. தன்னுடயை காரில் அவர்களுக்குப் பின்னால் சனெ்றார்.

□□□ □□□□□□□□: □□□□□□□ □□□□□□□□□

அரமைநாயகம் யாழ்ப்பாணத் தமிழர். எனத நண்பர் என்ற கறவதவிட நன்க அறிமகமானவர் என்பதே பொரத்தமானத என்ற சொல்லத் தோன்றகிறத. நல்ல அறிமகத்தக்கம் நட்பக்கம் இடையே இரக்கம் ஓர கழப்பமான வளியில் இரந்ததெ எமத உறவ. பரோதனபை் பல்கலகை்கழகத்தில் நான் சிங்கள மொழியில் கற்பித்தக்கொண்டிரந்தபோத அரமைநாயகம், வரலாற்றத் தறையில் தமிழ் மொழியில் கற்பித்தக்கொண்டிரந்தார். பல்கலகை்கழகத்தில் அவரடயை நியமனம் தற்காலிகமானதாக இரந்ததெ. பிற்பாட இலங்கை அரசின் வரமான வரித் திணைகை்களத்தில் உயர்பதவியில் இணைந்தக்கொண்டார். கொழும்பில்தான் வாழ்வும் வலேயைும். அரமைநாயகத்தடன் நான் ஓரபோதும் சிங்கள மொழியில் பசேியதில்லை. எனினும், அவரத சிங்களப் பசே்ச சிங்களத்தை் தாய் மொழியாகக் கொண்டிராத ஓரவரத சிங்களம்போலக் கொச்சயைாக இரந்திரக்கும் என்பதே எனத ஊகம். படகொலகை் காலங்களில், தானறியாச் சிங்களம் தன் பிடரிக்கச் சதேம் என்ற கறவார்கள்.

படகொலகைள் தொடங்கியபோத, அரமைநாயகமும் கடும்பத்தினரும் பாதகாப்பாக வறே வீ டகளக்கச் சனெ்றவிட்டனர். பிற்பாட கொழும்பில் தமிழர்களக்காக அவசரம் அவசரமாக உரவாக்கப்பட்ட அகதி மகாம்களில் ஒன்றக்கப் பாேய்த் தங்கினார். சில நாள்களின் பின் நிலமைை மலெ்லமலெ்ல வழமகை்கத் திரும்பியத. எனினும் ஓரவகயைான இறக்கமான சழலே நிலவிற்ற. அரமைநாயகமும் அவரத தமிழ் நண்பர் ஓரவரும் கடற்கரபை் பக்கம் சனெ்ற வரலாம் எனத் தீ ர்மானித்தக் காரில் பறப்பட்டனர். ஆனால், அன்ற திடீ ரனெ நிலமைை தலகைீ ழாயிற்ற. அன்ற ஜலை 29, 1983. பதற்றமும் பீ தியும் வதந்திகளும் கொழும்பை மடிய ஓர காலை. மீ ண்டும் படகொலகைள் தீ விரமாக இடம்பறெ ஆரம்பித்தன. அகதி மகாமக்கத் திரும்பிவரகிற வழியில் அரமைநாயகத்தையும் அவரத நண்பரையும் ஓர கும்பல் சழ்ந்தக்கொண்டத. அவர்கள் உயிரோட கொளத்தப்பட்டிரக்க வணே்டும்.

அரமைநாயகத்தின் கதையை எனக்கச் சொன்னவர் அரமை நாயகத்தோட ஓரே காலத்தில் கல்வி பயின்ற ஓர சிங்கள நண்பர். சாதாரணமான ஓர அலவலகத்தில் சாதாரணமான நாற்காலியில் இரந்த சாதாரணமாக இந்தக் கதையைக் கடே்டனே். எவ்வகயிலும் ஆச்சரியமாே வியப்பாே எனக்க ஏற்படவில்லை; தலயைில் கை வகை்கவில்லை. சிலவளேகைளில் என்னடயை இயல்ப இதத்தானாே என்னவாே? ஆனால், என்னால் மறக்க மடியவில்லை. அரமைநாயகத்தக்க நான் எழத்தும் அஞ்சலிக் கறிப்ப இதத்தான். அவலமும் அவலத்தள் எதிர்ப்பும், இவ்வகயைான கணங்களில் உரை நடை தோற்றப்பாேகின்றத. ஆனால், கவிதை அந்தக் கணங்களை மீ ட்டத்தரகிறத.

பாஸில் ஃபரெ்னாண்டோ (Basil Fernando) என்னும் சிங்கள வழக்கறிஞர் ஜலையை்

படுகொலகைளின் பல முகங்களகை் கவிதயைில் காட்டியிருக்கிறார். அவருடயை 'தார்மீ க சம□கம்' என்கிற கவிதை கொலயைாளிகள்மீ தும் எனதும் அவரதும் சம□கத்தின் மீ துமான பரெுங்கூற்றச் சாட்டாகும். அந்தக் கவிதயைதை் தொடர்ந்து அவரழெுதிய மற்றுமொரு கவிததைான் "ஜ□லை 83: மலேும் ஓரு சம்பவம்". இது இன்னுமொரு பரெுங்கூற்றச் சாட்டு. கவிதயைில் வருகிற "மலேும் ஓரு" என்ற தொடர் எழுப்புகிற முரண்நகை மிகுந்த பலம் வாய்ந்தது; அதன் நோக்கமே இத்தகயை முரண்நகயைகை் கிளப்புவதுதான். எனினும் வறேொரு தலபை்பயைும் ஓருவர் எண்ணிப் பார்க்க முடியும். அவலத்துள் எதிர்ப்பு அந்தக் கிழமை இடம்பறெ்ற ஓரு சம்பவம் பற்றிய பாஸில் ஃபரெ்னாண்டோவின் கவித்துவ விவரணம் அரும்மை நாயகத்துக்கு ஏற்பட்ட அவலத்தை மட்டுமன்றி, அந்த வாரம் கொல்லப்பட்ட அத்தனை தமிழர்களதும் அவலத்தயைும் வலியயைும் ஓரு சரே எழுப்புகிறது. அது மட்டுமன்று. பாஸில் ஃபரெ்னாண்டோவின் கவிதை சுமத்துகிற கூற்றச் சாட்டுள் இன்னுமொரு விடயமும் பொதிந்திருக்கிறது: பயங்கரமான அவலத்தை எதிர்கொள்ளப்போகும் ஓரு தமிழர் வளிெப்படுத்திய, அழிக்க முடியாத எதிர்ப்பே அது. வரிக்கு வரியாக இதோ அந்தக் கவிதை:

□□□□ **1983:** □□□□□□□ □□□ □□□□□□□□

□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□
□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□
□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□ □□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□*:*
□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□
□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□ □□□□□□
□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□
□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□ □□□ □□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□
□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□
□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□
□□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□
□□□ □□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□
□□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□
□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□
□□□□□□□□□ □□□□□□□□□,□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□
□□□□□□,□□□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□
□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□
□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□
□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□
□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□
□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□
□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□
□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□
□□□ □□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□
□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□ □□□□□□
□□□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□
□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□ □□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□ □□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□
□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□
□□□□□ □□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□□
□□□□□□ □□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□.

1985இல் இந்தக் கவிதையை மூதல்மூறை வாசித்தபோது என்னுடயை எலும்புகள் உறைந்தன. கவிதையில் இடம்பறெ்ற சம்பவங்கள் கற்பனையானவை என நான் நினைக்கவில்லை. கவிதை தரும்கிற தூல்லியமான வர்ணனையும் விவரங்களும் நரேடிச் சாட்சியம் இன்றிச் சாத்தியப்படப்பிரக்காது. நரேில் பார்த்த ஓரு சிங்களவரின் சாட்சியம். வலியுடன் ஆனால், சிங்களவர் என்ற வகையில் பாதுகாப்பான நிலையிலிருந்து பார்த்த ஓரு நரேடிச் சாட்சியம். இந்தச் சம்பவத்தை பாஸில் ஃபெர்னாண்டோ நரேடியாகப் பார்க்கவில்லை. நரேில் பார்த்தவர் பாஸிலின் நண்பர் ஓருவர். நாரஹனேன்பிட்டியாவில் இருக்கும் தொழில் திணைக்களத்துக்கு அருகே சம்பவம் நடந்தது. வறேு பல வன்மூறசை் சம்பவங்களை அந்த வாரம் நரேடியாகப் பார்த்திருந்தமயைால், உயிருடன்

கொளுத்திய சம்பவங்கள் வகெு சாதாரணமாக இடம்பறெ்றன என்கிறார் பாஸில் ஃபரெ்னாண்டோ. 'வகெு சாதாரணமாக' என்பதை அழுத்திச் சொன்னார். "ஏராளமான சம்பவங்களை நான் பார்த்துவிட்டனே். பாேலிஸ்காரர்கள் இவற்றகை் கணக்கிலடெுக்கவே இல்லை. சம்பவங்களைப் பற்றித் திரும்பித் திரும்பிக் கதைப்பதே அந்த நாள்களில் வழமையானதொன்றாக இருந்தது. இந்தச் சம்பவமும் அப்படித்தான் எனக்குச் சொல்லப்பட்டது. எனினும் ஓருவருக்காவது இந்தச் சம்பவம் ஆச்சரியத்தை் தரவில்லை" என்கிறார் பாஸில் ஃபரெ்னாண்டோ. அவருடயை நண்பர்கள் வட்டத்தில் இத்தகயை சம்பவங்கள் பற்றிக் காேபமும் தாயரமும்தான் இருந்தன. அவருடயை கவிதை மத்தியதர வர்க்கத்தின் மீ தான விமர்சனம் மட்டுமல்ல; ஜூலை படுகொலகைளின்பாேது நடந்த சம்பவங்களைப் பாறத்தே ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டாலும் அச்சம்பவங்கள் அகத்தே எழுப்பிவிட்ட கிளர்ச்சியை எதிர்கொள்ளும் முயற்சிதான் பாஸில் ஃபரெ்னாண்டோவின் கவிதகைள் என்பதயைும் கூறிப்பிட வணே்டும்.

ஆனால், என்னுடயை அக்கறயைோ அந்த ஊர், பயெர் தரியாத தமிழ்த் தந்தை மிகத் தளிவாக வளிெக்காட்டிய எதிர்ப்பு பற்றியது. முகம் தரியாத அந்தத் தமிழரின், ஓரு தந்தயைின் மிகுந்த உறுதிவாய்ந்த அந்தச் சயெல், வார்த்தகைள் பசேுவதவைிடப் பரிெதும் பலமாகப் பசேிற்று. அவருடயை சயெலவைிட மிகக் காத்திரமான எந்த அறிக்கயைும் வளிெவர முடியாது; அது ஓரு கிளர்ச்சியின் சயெல்; வன்மயைான கண்டனம். மானுடத்தின் மீ து பாெதுவாகவும் சிங்களவர்மீ து கூறிப்பானதுமான கூற்றச்சாட்டு அது. அவருடயை துணிவு, மன உரம், தனது சயெல் மூலம் அவர் வளிெக்காட்டிய மிகத் தூல்லியமான கருத்து என்பன என்றனெ்றகை்குமாக எனது ஆன்மாவில் படிந்துவிட்டன. மற்றவர்களுக்கு இதனபை் பற்றி வறேுவகயைான அர்த்தப்பாடுகள் எழலாம். ஓவ்வொரு பிரதியும் பல சாத்தியப்பாடுகளகை் கொண்டது. எனவே, பலவகயைான வாசகப் பரப்புகளசை் சாத்தியமாக்குவது. பயெர் தரியாத அந்தத் தமிழர் என்ன சொல்லியிருப்பாரோ என்பதை என்னால் எளிமயைான அவுஸ்திரலேியப் பசேுச் வழக்கில் மொழிபயெர்க்க முடியும். ஆனால், என்னுடயை மொழிபயெர்ப்பு அந்தத் தமிழரின் வார்த்தகைளுக்கு நியாயம் சயெ்ய முடியாது. எளிமகை்கும் சாதாரணத்துக்கும் அப்பாற்பட்டவை அவரது வார்த்தகைள்.

□□□□□□ □□□□□□□□□ **- 1**

இனப்படுகொலகைளின்பாேது தப்பிப் பிழதை்தவர்கள், பாதிக்கப்பட்டாேர், கொல்லப்பட்டாேரை நினைந்து அழுவாேர் ஆகியாேரின் நினைவுக் கணங்களில் கொலயைாளிகள் பற்றிய எண்ணங்களும் தவிர்க்க முடியாமல் பிணைந்திருக்கும். எல்லாப் படுகொலகை் காலங்களிலும் கொலயைாளிகள், எரியூட்டுவாேர், கொள்ளயைடிப்பாேர் எனப் பலதரப்பினர் இருக்கத்தான் சயெ்வர். இவர்கள் வறெுமனே 'காடயைர்கள்; காட்டுமிராண்டிகள்' அல்லர். இத் தகயை வரவைிலக்கணங்களுக்குள் இருப்பாேர் சிலரும் படுகொலகை் காலங்களில் சரேந்துகொள்ளக்கூடும் என்பது உண்மதைான். எனினும் பழியை வறேு யாரிடமாவது சுமத்தி விட்டுத் தாம் விலக நினகை்கிற மத்தியதர வர்க்க அறிவுஜீ விகள் கண்டுபிடித்த அடமைொழிகள்தாம் இவை.

அசாதாரணமானவர்களால்தான் இத்தகயை காரியங்களசை் சயெ்ய முடியும்; சாதாரண மனிதர்க்கு இவை அப்பாற்பட்டவை என்பதே அவர்கள் கருதுவது. ஆனால், இத்தகயை படுகொலகைளை மிகச் சாதாரணமான சராசரி மனிதரும் புரியலாம் என்பதைத்தான் நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறனே்.

இனப்படுகொலகைளில் ஈடுபட்டோர் அரசாங்கத்தின் அடியாள்களாக இருக்கலாம். அவர்கள் நிதானமாகத் திட்டமிட்ட முறையில் மாக்கிய வலெ்லியன் (Machiavellian) பாணியில் இயங்கியிருக்கலாம் அல்லது அடங்காத வஞெ்சினத்துடன் வறெிபிடித்தோராகக் கும்பல்களாய் மக்கள் இயங்கியிருக்கலாம். இனப்படுகொலகைள், இனக்கலவரங்களின்போது கொலயைாளிகளை வர்ணிக்க அறிவுஜீ விகளும் களெரவமான ப்ர்ஷ§வாக்களும் பயன்படுத்தும் வழமயைான தொடர்தான் 'வறெிபிடித்த' என்பது. இது பிழயைன்று. வீ ஜியை விசாரணை சயெ்தவர்கள் வளிெப்படுத்திய நிதானமும் கூதூகலமும் ஓரும்றுமிருக்க, பழிக்கும் பழி என்பதாகக் கொலை, களொள்ளகைளில் ஈடுபடுவதும் இலங்கை இனக்கலவரங்களிலும் இனப்படு கொலகைளிலும் தாராளமாகக் காணக்கிடகை்கிறது. எனினும், இந்த மாதிரிச் சூழலில் வளிெப்படுவது வஞெ்சினம் மட்டுமன்று. இன்பத் திளைப்பு, வறெ்றிக் களிப்பு, இளிப்பு, களேிக்கை என்பவயைும்தான்.

ஜூலை83இல் இத்தகயை வறெ்றிக்களிப்பின் கணங்களில் ஒன்றை உள்ளுர்ப் படப்பிடிப்பாளர் ஓருவர் படம் எடுக்க நரே்ந்தது. ஆடை களயைப்பட்டு, பீ தியுடன் இருக்கும் தமிழர் ஓருவரசை் சூழ நின்று ஆட்டம் போட்டுக்கொண்டிருந்த இளஞெர்களையும் மனிதர்களையும் அந்தப் படம் காட்டியிதது (படம் 1). அந்தத் தமிழர் கொலை சயெ்யப்படுவதற்குச் சில கணங்களுக்கு முன்பாக அந்தப் படம் எடுக்கப்பட்டிருக்க வணே்டும்.

கொழும்பு நகரில் பொறள்ளை என்னுமிடத்திலிருந்த பஸ் நிலயைத்துக்கு அருகே அதிகாலை 1.30 மணியளவில், 24 ஜூலை 1983 திங்கள் கிழமயைன்று இந்தச் சம்பவம் நடந்தது. அன்றயை நாளதை்தான் 'கறுப்பு திங்கள்' என்று சிலர் அழகை்கிறார்கள். ஜூலை 83இன் முதலாவது படுகொலகைளில் ஒன்றாக இது இருந்திருக்க வணே்டும். பழிக்கும் பழியாகக் கொலை என்பது கொண்டாட்டமாகவும் களிப்போடும் சயெ்யப்படுகிற ஒன்று. சம்பந்தப்பட்டவர்களின் முகங்களிலும் உடலிலும் களிப்பும் கூதூகலமும் மிகத் தளெிவாக உயிர் பறெுகின்றன.

□□□□□□ □□□□□□□□ **- 2**

இனப்படுகொலகைளின்போது வளிெப்படுத்தப்படும் இத்தகயை கூதூகலத்தை

ஓட்டமொத்தமாகவே விசித்திரமான மடத்தனம் என நாம் ஒதுக்கிவிட முடியாது. இன்னொரு சிங்கள நண்பர் எனக்கு சொன்னது இந்தக் கதை: கண்டி நகரின் பரோதனை வீதிக்கு அண்மையில் ஒரு 'களைரவமான' தெருவில் கூடியிருந்தவர் அவர். ஜூலை 83 படுகொலைகள் கண்டியிலும் பரவலாகவும் கொடூரமாகவும் இடம்பறெ்றன. தெருவில் இருந்த தமிழ் வீடுகளதை் தடேிக்கொண்டு ஒரு இளைஞர் கும்பல் அலைந்தது. தமிழ் மூதாட்டி ஒருவர் கூடியிருந்த வீட்டை இனங்கண்ட கும்பல் நரேே அங்கு சனெ்றது. நல்லவளேையாக, ஏற்கனவே அந்த மூதாட்டி பாதுகாப்பாகத் தன்னுடயை சிங்கள நண்பர்கள் வீட்டுக்கு சனெ்றுவிட்டார். கும்பல் வீட்டை உடகை்க ஆரம்பித்தது. எனது நண்பரும் கூட்டத்தோடு கூட்டமாக வடேிக்கை பார்ப்பவர்களில் ஒருவராக அங்கே நின்றார். தமிழ் மூதாட்டியின் வளர்ப்பு பிராணியான அல்சஷேன் (Alsation) நாயகை் கும்பல் கண்டுபிடித்துவிட்டது. அந்த நாய் துண்டு துண்டாக வடெ்டப்பட்டது. கும்பலுக்கு மிகுந்த கொண்டாட்டம். பரெும் களேிக்கை.

□□□□/□□□□□□□□□

1991, ஒரு நல்ல வயெில் நாளில், கண்டியிலிருந்து மாத்தளகை்கு வரும் வழியில் ஒரு முஸ்லிம் மூதியவருக்கு எனது காரில் இடம் கொடுத்தனே். அவரதை் திரு. கிவீ என அழகை்கலாம். திரு. கிவீ அவர்களுக்கு மாத்தளயைில் கடயைன்றிருந்தது. ஜூலை 83 இல் மாத்தளயைில் என்ன நடந்தது என்று பசே்சுவாக்கில் திரு கிவீ அவர்களகை் கடே்டனே். கடதை் தெருவிலிருந்த தமிழர் கடகைளசை் சில சிங்களவர்கள் அடித்து நொறுக்கினார்கள் என்றார் திரு கிவீ . தான் வளெியே வந்து பார்த்தபோது, சிங்கள இளைஞர்கள் மிகுந்த உற்சாகத்தோடு அழிப்பு வலேைகளில் ஈடுபட்டிருந்ததகை் கண்டதாகவும் 'தசே சவேே'யாகவே இதனசை் சயெ்வதாக அந்த இளைஞர்கள் கோஷம் எழுப்பியதாகவும் சொன்னார். திரு கிவீ அவர்களிடம் மலேும் விரிவாக நான் களே்விகளகை் கடே்காமயைால் இந்தக் கதகை்கு விரிவும் ஆழமும் போதாது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறனே். அவர்களுடயை கோஷத்தில் இருந்த முரண் நகை என்ன தொனியில் வளெிப்பட்டது என்பது எனக்குத் தரியாது.

அழித்தொழிப்பிலும் ஒரு தசேிய இலட்சியம் இருக்கிறது என்று அந்த இளைஞர்கள் எண்ணியிருப்பார்களா? இனப்படுகொலைகளை அவர்கள் புரிந்துகொண்ட முறையைில் அவநம்பிக்கை சார்ந்த பூதத்திசாலித் தனம் இருந்திருக்குமா? அல்லது அவர்களது நடவடிக்கைகளில் ஒரு தீவிரமான உரிமை கோரல் இருந்ததா? தசேிய வடே்கயைும் இனவறெியும்தான் அவர்களது களிப்பூமிக்க நடவடிக்கைகளுக்கு அடிநாதமாக இருந்ததா? என்னால் உறுதியாகக் கூற முடியவில்லை.

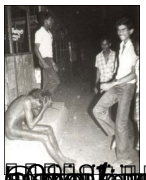

[illegible] சியின˙

[illegible] 1983 [illegible]

தொடரும்... http://www.kalachuvadu.com/issue-103/page27.asp